

Officererne, siger han, derved i Realiteten vilde blive gunstigere stillede end alle andre Stænder i Samsundet, der saagodtsom aldrig kunne indgaae Hgteskab, førend Myndighedsalderen er opnaaet. Hertil skal jeg bemærke, at efter vor principale Indstilling ville Officererne ikke blive gunstigere stillede end alle de andre Samsundsclasser; vi vilde netop have dem stillede paa selvsamme Fod, som alle andre Embedsmænd og altsaa hverken gunstigere eller ugunstigere end disse. Og i Sammenligning med de øvrige Borgerclasser skulde jeg formene, at Embedsmænd og altsaa, efter vor Indstilling, ogsaa Officerer, med Hensyn til Hgteskabs Indgaaelse, ere ugunstigere stillede, thi Embedsmænden har, som bekendt, andre Præcautioner at iagttage end den, som ikke er Embedsmænd; jeg behøver t. Ex. blot at nævne Indskud i Enkekasen, som falder Mange høist besværligt. Jeg troer altsaa, at naar vi antage Udvalgets principale Indstilling, vilde Officererne netop blive stillede paa samme Fod som andre kongelige Embedsmænd og altsaa under ingen Omstændigheder gunstigere end enten disse eller andre Borgerclasser. Jeg maa blot bede den ærede Forsamling erindre, at enhver Mand under 25 Aar skal have Curators Samtykke til at indgaae Hgteskab, og at Lovgiveren uidentvilmener, at der derved er tilstrækkeligt sørget for, at uoverlagte Hgteskaber af yngre Mænd ikke indgaaes.

Men der kunde maaffee tidligere have været en anden Grund, hvorfor det havde været rigtigt for Thinget ikke at indlade sig paa Udvalgets principale, men derimod paa dets subsidiaire Forslag eller vedtage Lovudkastet saaledes, som det var kommen fra Folkethinget; thi da var Lovudkastet blevet til Lov; nu derimod stiller Sagen sig anderledes; den Grund, hvorfor man før ikke skulde have gaaet ind paa Udvalgets principale Indstilling, eksisterer ikke, thi nu skal Loven, hvad der end skeer, førend den kan sendes til Statsraadet, gaae tilbage til Folkethinget, og dermed forekommer det mig, at den eneste Grund bortfalder, hvorfor man mulig kunde have været mindre tilbøjelig til at stemme for Udvalgets principale

Forslag, som jeg derfor gjentagende skal tillade mig at anbefale det høitærede Thing.

Krigsministeren: Forinden den høitærede Forsamling gaaer over til at afstemme det foreliggende Lovforslag, udbeder jeg mig Tilladelse til at knytte nogle Bemærkninger til Sagen i dens Almindelighed og navnlig til de Uttringer, der ere faldne fra den ærede Ordfører. Ved Sagens anden Behandling, hvor jeg yttrede, at der blandt de civile kongelige Embedsmænd ingen fandtes, som havde under 400 Rbd. i aarlig Indtægt, er det vistnok undgaaet min Opmærksomhed, at Underlæger og ligeledes Dyrlæger ikke have saa høi Gage, men dette kommer ved denne Leilighed mindre i Betragtning, da disse Classer af Embedsmænd aldrig nægtes Tilladelse til at indtræde i Hgteskab, fordi de udenfor deres Gage sædvanlig ere i Besiddelse af andet Erhverv paa Grund af deres Indsigter i Lægekunsten og Veterinairfaget, som man antager for at være tilstrækkelig Erstatning for Savnet af en høiere Gage. Isald altsaa dette Lovforslag bliver antaget, vil det ikke finde nogen practisk Anvendelse paa disse Classer af Embedsmænd. Hovedgrunden, hvorfor Regjeringen troer at burde nægte sit Samtykke til det foreliggende Lovforslag, og tværtimod holde paa, at de bestaaende Indskrænkninger opretholdes, er den, at man vil forhindre Officerer fra at paadrage sig Forpligtelser, som de ikke paa en fyldestgørende Maade kunne opfylde, deels fordi deres Stilling medfører Udgifter, som ikke falde paa de civile Embedsmænd, der have lignende Indtægter, og deels fordi deres Forsættelse fra en Garnison til en anden, og det mindre faste Opholdssted, de have, baade vil paalægge dem større Udgifter og hindre dem fra at opfylde en af deres Hovedpligter som Hgtesmand, nemlig at sørge for deres Børns Opdragelse. En anden Grund, hvorfor Regjeringen ikke kan give sin Tilladelse til deres Gistermaal, naar de ikke kunne paavise en tilsvarende Indtægt, er, at man maa ønske at opretholde Officerernes Anseelse ligeoverfor deres Undergivne, som vil tabes, naar Officererne ikke kunne føre et Liv, som kan kaldes standsmæssigt, og de ville, som sagt, tabe i deres